

Előfizetési árak:

Egész évre 10. — ft
Félévre 6. —
Negyedévre 2.50
Egy hóra 1. —
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden nap, vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Főpiac, a városházzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos pott soronként 5 kr-ával számítanak.

Házfelosztás?

Debreczen, szeptember 23.

Nagyonis tulbecsülték az Apponyi gróf ipolysághi beszédének jelentőségét, akik azt híresztelték, hogy a kormány feje most már csakugyan kieszközölte Ö felségétől a házfelosztási engedélyt. Az országgyűlést — úgy irták — október elején hazaküldik, még ugyanabban a hónapban megtartják az országos választásokat és novemberben már együtt lesz az új parlament. És mindezt azért eselekedné meg a kormány, mert Apponyi — hü maradt önmagához. Pedig akármit és akár hogyan beszélt volna a nemzeti párt vezére, a házfelosztási vagy felnemozlatási okok azért se nem szaporodtak, se nem kevesbedtek volna. A nemzeti párt vezére, a mióta kiki tisztában van az ő valódi értékével, régen megszűnt a politikának ily fontos tényezője lenni. Igen rövid ideig tartotta magát a „szenzáció” hir, mely — a mi csakhamar kisült — egy budapesti hirlap szerkesztőségéből indult ki és így került bele a külügyminiszterium bécsi organumának ezuttal nagyonis nem illetékes hasábjába. Harmadnapra sokkal jobban informált helyről határozottan megezáfolták az egész kacsát és kijelentették, hogy a

minisztertanácsnak még nem is volt módjában a Ház felosztásának vagy felnemozlatásának kérdésével foglalkozni.

Nekünk és bizonyára az ország tulnyomó nagy többségének csak megnyugtató szolgálat e czáfolat, mert mindenkép csak örvendeni tudunk rajta, hogy a kormány ez idő szerint nem látja szükségét annak, hogy az ország nyugalmát megzavarja és a parlamentnek azt a kis munkásságát is lehetetlenné tegye, a mi még az országgyűlési ciklus hátralevő idejére kínálkozik. Mindamellet azonban most sem tekintjük kizártnak azt, hogy a kormány ott ne tartsa a tűzben a Házfelosztás vasát arra a legrosszabb esetre, ha az ellenzék csakugyan meggátolná a Ház valamire való pozitív munkásságát.

Nem hisszük, hogy a kormány az ellenzék megfélemlítésére gondolna, midőn nap-nap mellett azt hangoztatják lapjai, hogy a helyzet kulesa az ellenzék kezében van, a mennyiben csak tőle függ, mikor válik aktuálissá a házfelosztás. Ebben nincs fenyegetés, hanem csupán őszinteség és komolyság, no meg egy kis — jó tanács. Fenyegetést azonban csak az ellenzék gyakorol, a midőn ott lógatja már hetek óta az obstrukció Damokles-kardját a parlament feje fölött. A kormánytól

senki sem kívánhatja, hogy a házat és vele a nemzetet ideje korán megne mentse ama hajszálleszakadásának veszedelmétől, — melyre az ellenzéki terroristák azt a kardot felfüggesztik.

Különben pedig a munkás szabadelvű pártnak és a tetterős kormánynek bizonyára nincs több oka kívánni, hogy e hajszál mihamarább leszakadjon, mint akár az egész vonalon megszorult ellenzéknek. Azért nem hihetünk sehogysen a házfelosztás immi-nens voltában.

— **Belföldi hírek.** (Mária Dorottya esküvője.) Azon híresztelésekre, hogy Mária Dorottya főhercegnő esküvője Orleansi Fülöp herceggel Budán polgár esketés nélkül megtörténjék, a kormány tagjai határozottan kijelentették, hogy magyar földön kötendő egyházi esküvőt föltétlenül meg kell előzni a polgári kötésnek. A király már végleg döntött a vitás kérdésben, a mennyiben a bécsi Hofburg kápolnáját jelölte ki az esküvő színhelyéül. — (Uj főrendiházi tag.) A M—g arról értesül, hogy Bródy Zsigmondot, a Neues Pester Journal tulajdonosát és főszerkesztőjét Ö felsége a király kinevezte főrendiházi taggá. A kinevezést a hivatalos lap mai vagy holnapi száma fogja közölni. — (Uj főispán.) Latinovits Ernő országgyűlési képviselő értesülésünk szerint legközelebb Moson-megye főispánjává fog kineveztetni. A mostani főispán, Pálffy Daun Vilmos gróf magánviszonyainál fogva sem akar tovább mostani állásában megmaradni.

TÁRGZA.

Az asszony.

A fiatal, szép asszony még egyszer belepillantott a toilette-tükörbe, még egyet igazított görögszabásu hajdiszén, azután önmagával megeledeve polkázott be a szalonba.

Bolondos jókedve volt. Ugy érezte magát, mint pár évvel azelőtt, mikor még leány volt.

Leült a zongorához, előkereste régi hangjegyeit, kiválasztotta leánykori kedvenc darabját és játszotta érzéssel, vidáman, ép úgy, mint akkor. Még énekelt is hozzá.

Azután végignézett a szalonban. Az is ép úgy volt berendezve, mint szülei házában; ép úgy voltak elhelyezve a kék selyem fotouillek a fekete ébenfa asztalka körül, a nehéz függönyök redőzetei is úgy futottak végig.

Hogy illuziója tökéletes legyen, végigvetette magát a sárgás-barna szőnyeggel betertett chaise-longueban, félíg lecsukta hosszú, barna, pillait és elkezdett ábrándozni, akárcsak egy fiatal bakfis.

Élénk fantáziáját csakhamar benépesítették különféle tarka-barka alakok, kik hajlongnak előtte, bókolnak, szépeket mondanak. De az előtérbe csak egy lépett,

csak Jenő, az a magas, rezesbarna fiatal ember; szelid, ivben hajló sötétfekete bajuszszal, villogó, fényes szemekkel, aki bakfis álmainak is ideálja volt. Megjelent az a sápadt, vézna férfiú is, ki atyja segítségével egy időre háttérbe szorította Jenőt.

Mára kéréte ide s már ideje is volna, hogy itt legyen.

Nem sokat változott, mióta utoljára találkoztak. Csak a hangja lett mélyebb, a válla szélesebb, mintha jobban megemberesedett volna.

Végiggondolta az egész életét. Akkor kezdődött, mikor azzal a fiatal orvosnövendékkal a medikus-bálon, az ő első bálján ismerkedett meg.

Vele tánczolta az első csárdást s járta végig annak minden újráját kibontott hajjal, neki pirult areczsal, lihegő kebellet, azután a második négyest, meg a harmadikat, meg annyi sok más tánczot. Szinte most is szédül a feje, ha rá gondol, mint keringőztek sokáig, hosszan. Egyszer csak elfáradt a tánczról s kihevült arezát egy pillanatra odaszorította az ő keblére; még csak szive dobbanását is hallotta.

Aztán még sokszor, nagyon sokszor találkoztak.

Az egész egy fényes tavaszi napsugár volt, mely virágokat esőkdös, gyöngyharmatban fürdik.

De egyszercsak elmúlt a tavasz, a

virágok elharvadnak, a csillogó harmat felszáradt.

Az édes atyja egy gyenge, beteges fiatal emberrel a karján lépett eléje és azt mondta:

— Lányom, itt a vőlegényed. Az apja nagyon jó barátom, ki szeretetével a szívedhez nőtt. Illik, hogy a gyermekek is szeressék egymást. Jobb férjet, mint e barátom gondolai alatt felnőtt fiut neked nem is kívánhatok.

Aztán megvolt az esküvő. Jenő sohasem tett szemrehányást, megmaradt medikusnak; ő meg szentül meg volt győződve, hogy jól van az ügy, mint atyja mondta és igyekezett elfelejteni Jenőt.

Tegnapig nem is találkoztak.

Jó is. Mert ha ismét megjelent volna előtte az a derék, délezeg, daliás férfiú, talán olyat tett volna, mit megbánni késő.

Az ő férje, ki csak betegeskedett, mindig csak betegeskedett, mintha nem is lett volna férje, csak jó barátja, kit szeretni, becsülni illik, mivel atyja is szereti és becsüli. Önfeláldozóan ápolta, gondozta; mindent elkövetett, csak hogy megmentse.

... A ravatalon sem tartotta férjének, csak barátjának, kit őszinte, igaz szívből megsiratott, fényes pompával eltemettetett és meggyászolt.

És ő visszamaradt piczi, féléves fiaes-kájával.

Vidéki megrendelések 6 óra alatt készíttetnek. Képes árjegyzék ingyen.

Főreáliskola, vagy főgymnasium.

— (Folytatás.) —

Debreczen, szeptember 23.

Azzal a kemény támadással szemben, melyet olyan nagy lelki gyönyörrel mond szemünkbe a főreáliskola udvarias igazgatója, különös gyöngéd figyelemességre mutat az a megjegyzése, hogy „az indítványozó és azok, kik az indítványt aláírták, az indítvány megoldásában abból indulnak ki, hogy a reáliskolák ország-szerte tapasztalt népszerűségében osztozik a debreczeni állami főreáliskola is.”

A nélkül, hogy az indítványt elolvasta volna, besugás után tette a megjegyzést, de kik a besugásnak és egész komolysággal, sőt igazi tudósoknál nem mindig található öntetszolgálással igyekeznek bebizonyítani, hogy a mi indokolásunk alap-talan, minthogy Magyarországon, — a mindig igaz számok szerint — a reáliskolák nem népszerűtlenek.

Legyen szabad nekem megjegyezni, hogy egy kissé különös az indítványnak olyan állítása ellen harcolni, amely az indítványban nincs meg s nem mutatja azt a rettenetes alaposítást, a melyet nagy szerénységével fitogtat velem s az indítványozókkal szemben az igazgató ur. — Talán nem vétek az illendőség ellen, ha ajánlani merem, hogy más alkalommal sziveskedjék előbb megismerni azt, a mit bírálni akar.

Nem voltunk mi oly fenhéjazók, hogy az egész ország minden reáliskolájáról merészeltünk volna beszélni, de nem is volt célunk a hivatott miniszteri jelentéssel szembeszállani, avagy országos érdekek szószólói lenni. Minket Debreczen tanügyi helyzete érdekelt, annak egyik mizériáján akartunk segíteni; tisztán és egyedül a debreczeni főreáliskolára vonatkozó adatokkal állottunk elő, az országos statisztikát nem is említettük. Különben is jól tudjuk, hogy a pusztá számok magokban véve nem mindig bírnak döntő erővel s nem mindig annyit érnek, amennyit mutatni látszanak; tudjuk jól, hogy a számok mellett bizonyos viszonyokat is mindig tekintetbe kell vennünk, különben azok nem esalhatatlan bizonyítékok. Aligha

csalódom, ha azt állítom, hogy az igazgató ur is ilyen formán járt az országos statisztikából ellenünk s illetőleg ellenem felhasználó számokkal.

Egyik szerény állítása, mert hát van több is. „De lássunk egészen részletes adatokat is, a melyek még világosabban igazolják, hogy a mozgalom kezdeményezőink idézése állítása mennyire hamis” — t. i. az az állításunk, a mely nem tőlünk származott. Be akarja tehát ellenünk bizonyítani, hogy a reáliskolák ország-szerte nem népszerűtlenek. Erre nézve aztán akkép okoskodik, Dévának van 4657 lakosa s van benne reáliskola 264 tanulóval, Szászvárosnak 5650 lakosa s főgymnasiuma 190 tanulóval, Körmöcbányán (9179 lakos) van főreáliskola 279 tanulóval, Verseczen 21859 lakos, 264 tanulóval, a sokkal népesebb Szentesen, Szolnokon, Kis-Uj-Szálláson tehát egy-egy osztályra csak 24, Szászvároson pedig csak 23 tanuló esik egy-egy osztályra még sem mondta senki, hogy ezek a gymnasiumok nem népszerűek s be kell őket zárni.

A közölt adatok tehát nem azt bizonyítják, hogy a reáliskolák népszerűtlenek, mert hiszen a reáliskolákban van több és gymnasiumokban kevesebb tanuló. A városok lakosságát azért említem meg a tanuló számával együtt, mert az bizonyos, hogy 5—6000 lakosu városban nem lehet annyi tanuló, mint a 20—30000 lakosokban.”

Megvallom, restellenék így okoskodni. Hisz a következtetés egyenesen ellenkezik az előzmények; gyanánt importált számokkal, a melyek csakis arra lehetnének jók, hogy a kisebb városokban a reáliskolák népesebbek mint a nagyobb városokban a gymnasiumok. De nem is kifogásolhatatlanul vannak összekeresve a városok mint ezennel bátor lesznek felmutatni s egyuttal azt is igazolni, hogy a számokat saját helyzetükben kell megvizsgálni s beállítani hogy annyit érjenek, a mennyit alakjuk mutat.

Hogy Déván (4657 lakossal) a reáliskolának 264 tanulója, az 5650 lakossal bíró szászváros főgymnasiumában pedig csak 190 tanuló volt 1894/5. iskolai évben, nem lehet bizonyos arra, hogy a reáliskola népszerűbb. Nem lehet bizonyosság először azért, mert az ugynevezett király-

hágón tul eső Magyarországon 33 fő- és algymnasium mellett csak 6 fő- és alreáliskola van, tehát könnyen megeshetik, hogy két szomszéd középiskola közül a reáliskola népesebb, hiszen ötszörösen felülmúlja a gymnasiumok száma a reáliskolák száma, de nem lehet bizonyosság sem, mert Hunyadmegyében a fejlett bányá- és gyáripár természetesen vonzza az ifjakat a reáliskolába. De még szembe-szökőbb a reáliskola számjainak tarthatlansága, ha a székely földet vesszük figyelembe. Itt ugyanis csak Sz.-Udvarhelyen volt egy reáliskola év elején 120, év végén 110 tanulóval, — ellenben gymnasium 3 ev. ref. 4 rkath. tehát összesen 7; év elején 1619, év végén 1487 tanulóval. Sőt csak magát Sz.-Udvarhely várost véve így áll a dolog: év elején volt az állami főreáliskolában 120, év végén 110 tanuló, ellenben a rkath. és ev. ref. főgymnasiumokban év elején 418, év végén 383 tanuló. Hát ezek a számok is azt bizonyítják, hogy a reáliskolákban több a tanuló mint a gymnasiumokban, hogy jobban kedveli az erdélyrészi s különösen a székely földi lakosság a reáliskolát mint a gymnasiumot? Vagy hasonlítsuk össze a királyhágón tul lévő összes gymnasiumok és összes reáliskolák tanulóinak számát! Az év elején volt azokban 7804 tanuló, ezekben 1247 tanuló, tehát hat-szorta kevesebb volt itt, mint amott. Hát ezek a számok is azt bizonyítják, hogy több volt a tanuló a reáliskolában mint a gymnasiumban? Közép számot véve egy-egy gymnasiumra 236, egy-egy reáliskolára 208 tanuló esik. Hát ez is a reáliskola mellett bizonyít?

Talán meggyőzőbbek a Királyhágón inneni középiskolákra vonatkozó okoskodásai? Egy cseppet sem. Verseczen (21859 lakos) a főreáliskolának 244 és nem 264 tanítványa van, a mint velem szemben állítottott s így egy-egy osztályra 30 tanuló esett, míg Szentesen, Szolnokon, Kis Uj-Szálláson 24, Szász városban 23. Így állítva össze a számokat, csakugyan a reáliskola mérlegét billentik alá. Hanem mielőtt hinnénk a csábítónak, vizsgáljuk meg a dolgot alaposan! Azon az óriási területen, melyet bánságnak neveznek, mely magában foglalja: Torontál, Temes és Krassó-Szörénymenyéket, több mint egy millió lakossal, csak két reáliskola van u. m.

— De hogy is nem jön ez a Jenő, Csak megértette, hisz elég érthetően mondtam, hogy hat órákor szoktam fogadni.

A szomszéd szobából valami nyugtalan fészkelődés hallatszott ki, melyet később vékony éles gyermeksírás követett. — A kis Sándor most ébredt föl.

Biztosan nagyon melege volt s most azért rugdossa le apró kövér lábával a hófehér párnákat.

Mikor a szép asszony berohant hozzá, piezi, fodros karjait maga előtt körívben feltartotta, aztán erősen összeszorította apró ökleit s az okkal álmos szemeit dörzsölgette, míg kicsiny lábával még mindig motólált.

Azután, hogy meglátta édesanyját, egyik kacsójával nagy lábujját kinezta, a másikkal pedig fitos orrocskáját s elkezdett mosolyogni, gagyogni, gyügyögni.

Az anya sokáig, hosszan nézte az ennivaló apróságot a kis kékfüggönyös, puha vánkosokkal bélelt toló kocsiban s nagy, szürke szeméből valami boldog derü ragyogott le, az anya boldogsága.

Gyorsan ölje kapta, össze-vissza eséskolta, csak hogy meg nem ette ezt az apró, drága jószágot. Sétált vele le-fel a szobában, beszélt hozzá valami furesa, érthetetlen nyelven, melyet csak az anya, meg az ilyen kicsiny gyermek ért meg. Enekelt is neki, szép altató dalt olyan gyermekes ritmusban:

— Sanyi, Sanyi, Sanyika . . .

Sándor pedig a nótára elaludt. Az anya óvatosan, lassan tette vissza a lágy fészekbe, leült mellé, elövelt egy papirlevegőt s azzal próbálta enyhíteni a gyenge arcz melegét.

Ugy elgondolkodott. Álmodott ismét, álmodott a jövőről, fényes, szemképrázató jövőről.

Ismét eljött a tavasz, az enyhe, meleg tavasz, kinyíltak a virágok, a virágszirmokon ragyogott a harmat, a fényes napsugár ismét odaszállott.

Látta futkosni duzzadt, piros, csatánó arczezal a kis Sándort, ki mellett a többi gyermekek oly sápadtak, esenevészek, látja magát is a háttérben boldogan, büszkén, a mint hallja azoknak az irigy anyáknak a beszédjét, kiknek nincs oly szép fiuk, mint neki:

— Istenem, be szép gyermek, be gyönyörű gyermek!

Látja nemesak magát, hanem más valakit is, azt a vállas, daliás fiatalembert is, Jenőt. Igen, ő is ott lesz, neki is ott kell lennie s ő is fog örülni, hisz a nélkül mit sem érne az egész.

Ugy beélte magát ebbe a gondolatba ebbe a kábító, izgató gondolatba: Sándor, Jenő meg ő.

Igen, csak így lesz teljes a boldogság. Nem szabad egyikőjüknek sem hiányozni.

Jenő is ott lesz. Hiszen abban a lágy,

mély hangban végigrezgett a mult minden boldogsága, megszólalt benne a vágy, a jövő reménye.

Csak jönne már!

Ha eljön, majd elfogja neki mondani:

— Jer, jer ide! ismét szabad vagyok, a régi, az, kivel annyit táncoltál, a kinek annyiszor oly szépen elmondtad, hogy szeretsz. Lásd, én nem változtam meg.

A mi közbe történt, az csak egy hosszú álom volt. Tudod, atyám akarta ugy s én nem voltam olyan helyzetben, hogy változtatni tudtam volna a dolgon. Ez ideig én aludtam s nagyon rosszakat álmodtam. Azt álmodtam, hogy valaki elrabolt téled, te ki akartál engem szabadítani, de nem voltál képes. Most már ébren vagyok.

S azért a rossz álomért itt van esérébe valami látod, ez a szárnyas, rózsás kis angyal. Ugy-e megérdemli ezt a rossz álmot?

Látod, milyen szép, milyen kedves? Látod azokat a nevető gödröcskéket ott az orcája közepén?

Tudod, ez az én büszkeségem, boldogságom, szívem, mindenem!

Osszuk meg őt, legyen a mi közös tulajdonunk! Ebből is láthatod, hogy mennyire szeretlek. Így megosztok veled mindent, boldogságomat, szívemet. Csak

Temesváron és Verseczen; ellenben Szent-
tes, Szolnok és Kis-Uj-Szállás oly terü-
lethez tartoznak, a hol aránylag igen sok
gymnásium van. Csongrád, Békés, Jász-
Nagy-Kun-Szolnokmegyék szomszédos te-
rületén egymáshoz igen közel vannak a
gymnásiumok. Kis-Uj-Szálláson, Karcza-
gon, M.-Turon, Szolnokon, Szarvason,
Csabán, Békésen, Szentesen, H.-Vásárhe-
lyen és Szegeden. Ezeknek a gymná-
siumoknak általában véve igen kicsiny a
vidékek, legnagyobb részben saját fiaikat
tanítják. Ellenben Versecznek roppant
nagy a vidéke.

A ki komoly munkát végez, az ha
sonló helyzetű iskolákat hasonlít össze.
Verseczet Szatmár-Németivel vagy más
hasonló népességű várossal lehet helyesen
összehasonlítani, mert ezzel nemcsak az
illető városok népességének, de a vidék
lakosságának számarányára nézve is job-
ban találja az összehasonlítás. Amde
akkor a következtetés még kevésbé nem
jól ütne ki az igazgató ur részére. Ugyanis
a 21 ezer lelket számláló Sz. Németiben
két főgymnásiumban (egyik ev. ref. a
másik kir. kath. főgymnásium) összesen
712 tanuló volt, ugy hogy az ev. ref.
gymnásiumban egy osztályra 33, a kir.
kath. főgymnásiumban pedig 55 tanuló
esett, hol Szatmár megyében még két
más főgymnásium van u. m. N. Károly-
ban és Nagy Bányán. Ott van Szepes
megyének két teljesen hasonló körülmé-
nyek közt levő kisdud városkája: Igló és
Lőcse. Ott az ág. hitv. főgymnásiumban
425 tanulóval, itt az állami főreáliskola
213 tanulóval. Tehát hasonló helyzetben
a gymnásium népessége épen két annyi,
mint a reáliskoláé. De nem folytatom
tovább az összehasonlítást, az eddigiekből
is látható, hogy kár volt az igazgató ur-
nak olyan magas lóra ülni s onnan olyan
oktató hangon nézni és szólni le hoz-
zánk a mélységben ülőkhöz, mert nem
olyan biztos az ülés abban a magasság-
ban és nem is kell azt gondolni, hogy
mindenki vakon hiszen, csak mondani és
irni kell valamit.

Végre pedig azt mondom én, hogy a
a számokat jól kell használni, mert sok
bölcsesség van azokban, ha bölcsen alkalmazzuk.

Vigyáznunk kell valóban ezekkel a szá-
mokkal, mert ha nem vigyáznunk, vagy
talan nem helyesen csoportosítunk, nem

aztán oszd meg te is, szeresd te is úgy
öt, mint én!

S ha még sem szeretné!?

Megijedt ettől a gondolattól. Szeret-
tett volna ettől a gondolattól megmenekü-
lni, mint egy veszedelmes utitárostól,
kitől fél az ember, hogy a legközelebbi
félreeső helyen mindenükből ki fog
rabolni.

Aztán, hogy nem tudott tőle menekü-
lni, tanácsot akart valakitől kérni. S ő
ott keresett tanácsot gyermeke nyugodt,
csendes arcán, mely még álmában is
mosolygott.

Egyszer csak úgy tetszett neki, mintha
elkomorodott volna az az arc, mintha
valami félelem eltorzította volna, mintha
azt mondaná:

— Hátha nem fog szeretni!?

Csengették. A szobaleány Jenő látogatójegyét hozta be.

A szép asszony elsápadt s zavart
tekintete ismét gyermekére esett. Ekkor
hirtelen felegyenesedett, arcán olyasféle
mosolylyal, minőt a diadal szokott elő-
csalni; merész, elszánt, határozott han-
gon mondta a szobaleánynak:

— Nem fogadom!

Rorák Imre.

említve a czélzatos csoportosítást és töké-
letlenkedést, még azt találja nekünk
mondani valami hamis ember „Vos nu-
merus estis et fruges consumere nati“.
E pedig nem nagy dicséret lesz.

(Folyt. köv.)

A kir. tábla otthona.

— Az igazságügyi miniszter Debreczenben. —
Debreczen, szeptember 23.

Abban a sokoldalú és gyors tempóju
haladásban, amelynek városunk a köze-
lebbi években indult és amelyre méltán
lehetünk büszkék, kiváló szerepet játsza-
nak az igazságügyi intézmények. A belső
nagy reform, amely en a jogszolgáltatás
Szilágyi Dezső korszakalkotónak nevez-
hető minisztersége óta keresztül megy,
nem hagyta érintetlenül a bíróságok kor-
szerű elhelyezését sem.

Nem csupán a királyi tábla kapott
nálunk fényes palotát, hanem az első
folyamodású bíróságok is, valamivel előbb
mint amaz, nem kevésbé díszes új és ál-
landó épületben találtak elhelyezést.

Igaz, hogy az állam nagy, nehéz
áldozatokat követelt tőlünk, amidőn ugy
a jogkereső közönség, mint magok a bi-
róságok és az igazságszolgáltatás érdeké-
ből egyfelől a huszonhárom évig zsellér-
kedett törvényszék számára megfelelő he-
lyiséget sürgettünk, másfelől egész ország-
rész óhajására támaszkodva, magunknak
kértük a szétesztandó kir. táblák egyikét.

Megboldogult Körösi Sándor képvil-
selőnk csak a városi közgyűlés bőkezű
határozatát variálta, mikor egy udvari
estélyen azt mondotta a király előtt az ő
kedélyes őszinteségével: Felsőg! Ugy
felépítjük a királyi palotát, hogy csak a
kulcsokat adjuk át!

Nos hát elérkeztünk a kulcsok át-
adásáig. A szép reneszansz stíli két eme-
letes palota teljesen készen áll Szé-
chenyi-utczán s azt várja, hogy átengedje
a város örök tulajdonjoggal az igazság-
ügyi kormányának. A város arra kötelezte
magát, hogy tíz esztendő alatt külön
épületet emeltet a kir. táblának, az igaz-
ságügyi miniszter által elfogadott terv
szerint. És nem telt bele öt esztendő, a
város beváltotta az ígértét.

Négyszázezer forintos ajándék lesz ez.
Talán kevesebbe került valamivel. De
annyira nem sokkal kevesebbe, hogy az-
zal, a mit meggazdálkodott belőle a vá-
ros, a legjobb esztendő defizitjét sem
fedezhetné.

Tegnaptól fogva már az egész ki-
rályi tábla az új épületben található. A
báró Podmaniczky házból bérelt helyi-
ségek kiürültek. Az a történelmi ne-
vezetességű oszlopos terem, amelyben
1891-ben első ünnepélyes ülését tartotta
az új királyi ítélő tábla, ugyanazon he-
lyen, amely 1849-ben szállást adott a vér-
tanúságot szenvedett Perényi Zsigmond
br. vezetése alatt menekülő magyar fő-
rendiháznak, rövid idő múlva valami biz-
tosító társaság hivatalnokait fogja ujra
falai között látni.

Tegnap már az új otthonban tartották
üléseit a kir. táblának polgári tanácsai is.
(Fudvalevőleg a büntető tanács kezdettől
fogva a kisuj-utczai szárnyban székel.)

Ez alkalomból Puky Gyula elnök
teljes ülésre hívta össze a tábla bírói- és
jegyzői karát s alkalmi beszéddel nyitotta
meg az ülést.

Elmondotta, hogy ünnepélyes meg-
nyitás nélkül voltak kénytelenek elfoglalni
az új házat, mert sietni kellett a más bérlő
által kivett régi helyiségből való elköl-
tözéssel, itt pedig a díszterem még nincs
teljesen rendbe hozva, bebutorozva. Más-
felől a múlt héten jelentkezett ő az igazság-
ügyi miniszternél, hogy meghívja a kir.
ítélő tábla új otthonának megtekintésére.
A miniszter kijelentette, hogy jelen akar
lenni, az első ünnepélyes ülésen. De le-
jövételének idejét csak később határozza
meg. Valószínűleg november hó első felé-
ben lehet szerencsénk hozzá. Az akkor
tartandó ünnepélynek azonban már nem
a megnyitás, hanem az fogja tárgyát ké-
pezni, hogy a város képviselője örök tulaj-
donjoggal átadja a palotát az igazságügyi
tárca részére, a miniszter pedig átveszi.

*

Tegnap délután a helybeli sajtó kép-
viselőinek alkalmuk volt a kir. táblai elnök
ur meghívása következtében és az ő szíves
kalauzolása mellett behatóan megtekinteni
és megösmerni Themis asszonyság eme
fényes új esernökát, berendezéseit és he-
lyiségeinek fekvését.

Az épület két utcára nyíló szabályos
négyzetű nagy telket foglal el. A Szé-
chenyi-utczai homlokzat, az ezután követ-
kező traktus, mely az épület tömböt egy
szépen parkirozott nagyobb és egy kisebb
udvarra osztja, valamint a világító udva-
rokra néző oldalszárnyak két emeletesek.
A kisuj-utczai homlokzat pedig, amely
még 1890-ben épült, de tökéletesen
beleilleszkedik az új épületbe, egy eme-
letes.

A főbejárat Széchenyi-utca felől
van. Vörös márvány oszlopok emelik a
széles kapu-bejárást, amelytől jobb kéz
felől eső sarokban nyílik az elegáns
lépcsőház. A bejáratnál jobbra földszinten
van az irodaigazgató lakosztálya, aki az
épületre felügyeletet is gyakorol. Balra
pedig a számvevőség helyiségei nyílnak,
amelyek még üresen állanak, minthogy
ez a kezelő osztály még csak a papíron
van meg. De remélhető, hogy már a jövő
esztendőben felállítják. — A földszinten
vannak a többi kezelő és segédhivatalok:
ígtató, kiadó, irodák, valamint a Kisuj-
utca felőli részen a kir. főügyészség he-
lyiségei és két szolgáló, mint kapus lakása.

Az elnökség, a tanácsstermek és a
bírók az első és második emeletet foglal-
ták el. Három tanács lévén, mindegyik
két-két tanácssterem felett rendelkezik heti
rendes ülések tartására. Ezen kívül van
a középső tartásban a két emelet ma-
gasságú tágas díszterem, ünnepélyes al-
kalmakra vagy nagyobb érdeklődést keltő,
szenzációs tárgyalásokra.

Az első polgári tanács termei (1., 2.
sz. terem.) Széchenyi-utca felől az első
emeleten, a második polgári tanács termei
(5. 6. sz. terem) ugyancsak Széchenyi-
utca felől a második emeleten vannak.
A büntető tanács termei (3. 4. sz. termek)
kisuj-utca felől találhatóak.

Az első emeleten, a délnyugsti sarok-
ban van a kir. táblai elnök fényes elegan-
tiával bebutorozott helyisége. Egy dol-
gozó és egy elfogadó terem. Mellette
vannak az elnöki titkár, az elnöki segéd
titkár és az elnöki irodák szobái. A dél
keleti sarokban, a lépcsőház mellett van
az a jegyzői iroda, a melyben a sommás
perek kezelését intézik. Irat-gyűjtő szek-
rény áll az ajtó mellett a közönség ré-
szére.

Az első emeleten van berendezve csinos könyves tókákkal és olvasó asztallal a könyvtár két szobája, a mely főként a jogi irodalom magyar és német nyelvű műveiből csaknem másfélezer kötetet tartalmaz máris. Az asztalou szaklapok és folyóiratok. Házi casino ez a kir. tábla személyzete számára.

Az épület többi részeit a tanácselnökök, bírók és jegyzők szobái foglalják el. A két tanácselnöknek két-két szobája van. Valamennyi bíró külön szoba felett rendelkezik.

Jelenleg 19 bírói állás van rendszersítve a debreczeni ítélő táblánál. De annyi üres szoba maradt még, hogy a nagyváradi kir. ítélőtábla felosztása esetén is, ami mindinkább valószínűbbé válik, helyet tudnak adni a megszorodó bírói karnak.

A közönséget mindenütt jól olvasható felirások tájékoztatják, mit hol találhat meg. A közlekedést pedig széles, világos folyosók közvetítik.

A bebutorozás költségeihez a város 4000 frttal járult hozzá, az igazságügyi miniszter pedig 7—8 ezer frtot viselt abból. De fölhasználták az 1891-ben teljesen a város költségén szállított butorokat is.

A tanácsstermek felszerelését Thék Endre budapesti, a többi helyiségek butorát pedig, valamint a tanácsstermek székeit Schwarz Vilkos helybeli butorgyáros szállította.

Különös kényelemmel és izléssel vannak berendezve a tanácsstermek. Mind-egyikben zöld posztóval bevont félkör alakú faragványos asztalok állanak emeltebb helyen öt-öt bíró számára. Mellettök ép ilyen izléses kivitelű asztalok a jegyzők, ügyvédek, ügyészek számára. A közönség és hírlapírók helyét korlát választja el a bíróságtól. A tanácsstermekben törvények és rendeletekből kézi könyvtárak találhatóak s mellettök ítéletek meghozatalára visszavonulási szoba; a felek, ügyvédek részére is több váró helyiség van.

A dísztermet három oldalon karzat futja körül.

Az épület legnagyobb részben helybeli építő ipar munkája. Berger Jenő építész-vállalkozó építette. A kárpitos és festő munkát Thiesen H. és fia, a lakatos munkát Blaskovics Mihály, az asztalos munkát Harsányi István, a telefon és villamos berendezést Publik Ernő végezte. A budveisi esztergályhát Tóth Gyula cég szállította. A vízvezeték a Pannónia-társaság rendezte be. A szőnyeget Kunz és Mösmer cég szállította.

A terveket pedig az igazságügyi miniszter építésze Wagner Gyula készítette, aki azonban e szép alkotásának befejezését már nem érthette meg.

S z i n h á z .

* **Szinészek ismerkedő estélye.** A debreczeni bohém világ gyűlt össze tegnap este az „Angol királynő” egyik termében. A Komjáthy szintársulatának tagjai ismerkedtek a fehér asztal mellett, pohárcsengés és cigány muzsika között a színügyibizottsággal, az újságírók gárdájával meg más Muzsa kedvelő urakkal. Mondanunk is felesleges, hogy az idegenből jött, eddig tulnyomólag csak a színlapokról, és hírből ismert művész néppel gyorsan ment az ismerkedés. Csakhamar a kölcsönös bemutatások után fesztelen, vidám hangulat ömlött el a teremben és megeredt az elmaradhatatlan tósztok árja, a mely még a társaság egyik bájos, kedves hölgy tagját is magával ragadta s olyan talpra esett pohárköszöntő pergett le az ajakáról, mintha most is valamelyik bravuros szerepét játszotta volna. A mindenütt jelenlévő Márk Endre, a színügyi bizottság legifjabb tagja kezdte meg a toasztozást s Mándoki bácsi, Komjáthy a direktor, dr. Forrai András, dr. Pillitz

Sámuel, dr. Nagy Zsidmond — a hölgyekre, dr. Gulyás István, Than Gyula, Bereczky Lajos — Zádor Lajosra, Péter Gábor, Szilágyi Vilmos, Vidor Dezső s mások folytatták. Közben poharat emelt Szabó Irma is, a ki szellemes tosztban választott a férfiak jókívánságaira. Föl kell említenünk azt a hazafias mozzanatot is a kedélyes banquetnek, hogy a Magyarok a Himnuszt játszották legelőször, mire az egész társaság felállott s együtt énekelte a magyar embernek ezt a főnséges zsolozsmáját. Vacsora után a társaság legeslegfiatalabb tagjai tánczra per-dültek.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A Gőnczy-egyesület „Óthon”-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknel jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az ígató, kiadó-hivatal s az íratárfafeleknek felvilágosításokat hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 óráig.

Hivatalos órák az állami anyakönyvezetőknel Vasárnap d. e. 10—12-ig. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

Kérelem.

Felkérjük azon tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetése szeptember hó végével lejár, hogy a megfelelő összeget beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldése megzavartassék, mert ezentul csak azoknak küldjük lapunkat, kik egy bizonyos tetszés szerinti időre előre fizettek.

Hátralékos előfizetőinket is kérjük, hogy eddigi hátralékaikat mielőbb rendezni sziveskedjenek, minthogy ellenesetben a lap további küldését f. évi október hó elején beszüntetjük.

Egy napilap előállítására és fentartására olyan óriási költséggel jár, hogy ezen költségek fedezése czéljából csakis rendes előfizetőinkkel számolhatunk.

A kiadóhivatal.

— Szavazás az egyházkerületi főgondnoki állásra. Mint értesülünk, a szomszédos h.-sámsoni egyházközség presbyteriuma, melyben talán egytől-egyig a függetlenségi párthoz tartozó egyének foglalnak helyet az egyhker. főgondnoki állás betöltésének kérdésével mult vasárnap foglalkozott s szavazatát egyhangulag gr. Dégenfeld József-re adta. Ime, egy újabb példa ez is arra, hogy vannak, kik az egyház igazi érdekeit tartva szem előtt magasan felül tudnak emelkedni a politikai pártoskodás kicsinyeskedésin. Üdvözljük a h.-sámsoni nemes gondolkodású presbyteriumot. A máramaros-szi-

geti egyház, a magyarságnak ez a százados őrszeme a keleti Kárpátok tövében, három szavazatát szintén Dégenfeld József grófra adta s már csak ezzel is megvan czáfolva a Magyarországnak azon állítása, hogy Máramaros és Ugoesa kizárólag Uray Imrere szavaz. Holott mi teljesen biztos forrásból tudjuk, hogy a máramaros ugoesai egyházak legnagyobb része Dégenfeld József gróf pártján van. A mi a Magyarországnak azon mondasát illeti, hogy Uray Imre eddigi buzgó munkálkodása zálogát képezi a jövőben kifejtendő működésének is, arra csak annyi a megjegyzésünk, hogy nem akarjuk kisebbiteni az Uray Imre érdemeit, de ha buzgóságról, az egyház ügyei iránt való meleg érdeklődésről van szó, akkor az elsőség minden elfogulatlanul ítélő ember szerint sokkal inkább megilleti Dégenfeld József gróft. Az pedig hogy Karczag és Kaba, Pap Elek befolyására Uray Imrere szavazott, nem rontja le a nemes gróf diadalához fűzött erős reményünket.

— A vármegye közgyűlése. Hajdúvármegye szeptember hó 29-én tartja őszi rendes közgyűlést, amelyre Rásó Gyula kir. tanácsos alispán most küldötte szét a meghívókat. A tárgysorozat 150 ügyet tartalmaz s lesz mivel foglalkozniok a megye bizottsági tag uraknak. Egy sereg új országos törvény kihirdetésén kívül, számos miniszteri leirat, szervezeti szabályzat, alispáni előterjesztés, megerősítésre váró községi és városi határozat, felebbezés és testvér törvényhatóságoktól eredő pártolást kérő felirat kerül a zöld asztalra. E közgyűlésnek lesz tárgya a vármegye 1897. évi költségvetése is. A főszámvevő is csapostul hozza elő jelentéseit különféle számadások és községi költségvetések megvizsgálásáról.

— Schlauch bibornok fogadtatása. Schlauch bibornok szombati fogadtatására nagyban készül a római katolikus egyházközség. Az egyháztanács és iskolaszék tegnap délután újból ülésezett a fogadtatás részletes programjának megállapítása czéljából. — Holnap délután megint összejönnek, a mikor a végleges megállapodások is megtörténnek.

— A jog- és pénzügyi bizottság ülése. A város 1897. évi költségvetésének tárgyalásában új fordulat állott be tegnap délután. A jog- és pénzügyi bizottság Vertessy István elnöke alatt folytatólagos ülésre délután 4 órákor összeült, hogy a költségvetés kiadási tételeit letárgyalja. Jelen voltak az elnökön kívül: Szabó József, Abraham László, Márk Endre, Koszorus Lajos, Nagy Ferencz, Hajdu Gyula, Komlóssy Dezső, Bakonyi Samu, Zádor Lajos, Stahl Géza és Varga Károly jegyző. Mielott a költségvetés tárgyalásába kezdtek volna néhány más ügyet intéztek el. Ménes András kis-mester-utcai háztulajdonos, birtokos polgárosított, a szabályszerű díj lefizetése mellett. A szakolyi ev. ref. egyházközség azzal a kéréssel fordult a városhoz, hogy templomuk építésére szükséges tégláegítéshez a guthi erdőből fát adjon. A bizottság nem tartja teljesíthetőnek a kérelmet. — A debreczeni babaképző intézetet a miniszter engedélyezte s annak igazgatójával dr. Kenézy Gyulát már ki is nevezte. Minthogy azonban a városi közkórházban nincs alkalmas hely arra, hogy ott az intézet elhelyeztessék, a városnak helyiségről kell gondoskodnia. Az intézet igazgatója kérelmet intézett a városhoz hogy az intézet számára keresendő helyiség évi bérösszegét 1500 frtban állapítsa meg s utalványozza. A jog és pénzügyi bizottság javasolja, hogy az 1500 frt a rendkívüli költségvetésbe vétessék fel. A költségvetés került volna ekkor sorra, amikor Nagy Ferencz kijelentette, hogy ő ugy értesült, miszerint a belügyminiszter a költségvetés tárgyalását november hóig engedélyezte volna. Dr. Bakonyi Samu is felvilágosítást kért erre nézve. Abraham László t. főügyész azonnal

megkereste a polgármestert s onnan csakugyan a miniszternek a főispáni kivatal utján jött táviratával tért vissza. Gróf Dégenfeld József főispán ugyanis tekintettel arra, hogy az új szervezet ügye még mindig függőben van, távirati uton engedélyt kért rá, hogy a költségvetés tárgyalása novemberig elhalasztassék. A miniszter helyett Latkóczy államtitkár a tegnapi nap folyamán ugyancsak távirati uton értesítette gróf Dégenfeld József főispánt, hogy a költségvetés tárgyalásának november hóig való halasztására az engedélyt megadja. Ebből kifolyólag a jog és pénzügyi bizottság elhatározza, hogy a költségvetés kiadási teteleinek tárgyalását leveszi a napirendről azon megjegyzéssel, hogy annak idején, a menyiben a változott körülmények úgy kívánják, a letárgyalt bevételi teteleket is revízió alá veszi. — Márk Endre megújítja indítványát arra nézve, hogy a jog- és pénzügyi bizottság kebeléből egy három tagú bizottságot küldjenek ki, a mely a kiadási teteleket vegye revízió alá és annak idején véleményes jelentést adjon. Az indítvány elfogadásra tanált s a bizottságba kiküldötték Márk Endrét, Komlóssy Dezsőt és Zádor Lajost. Azután több ügy került szünyegre. A kádas-utcaiak aszfalt gyalog járdát kérnek utazjukra. Az aszfalt létesülését ők magok mint érdekelték, úgy mozdítanak elő, hogy a bekerülési összeg fele részét 3762 forint viselik és azt még ez évben lefizetik. Márk Endre pártolja a kádas-utcaiak kérelmét s az említett összeg előre lefizetése ajánlatának elfogadásával s annak hozzáadásával, hogy a munkálat 1897-ben foganatosíttassék, javasolja a kérelem teljesítését. A város a munkálat költségeinek másik felét 1898-ban folyósítja. Özv. Kovács Józsefné csapó u. 13. sz. alatti bolthelyiségének bérletét, a mostani bérösszeg mellett kéri további 6 évre meghosszabbítani. A bizottság elhatározza, hogy a bolt helyiség szokás szerint árverés útján adassék ki. Csongrád megye megírta monografiáját s megkeresi a társ törvényhatóságát, hogy hasonlóképen irassák meg a magukét. Tudomásul vessük. Stahl Géza az utadó költségelirányzatát mutatja be, két évre. Bevételek 1897-re 85534 forint 12 kr. kiadás 66771 forint 49 kr.; 1898-ra bevétel 72097 forint 02 kr., kiadás 42955 forint 18 kr. Pénztár maradvány 1897-re 18762 forint 18 kr. 1898-ra 20,141 forint 84 kr. Tekintettel arra, hogy az utadó hátralék 1896 végén 32000 forint, ezek a feleslegek tényleg előállani nem fognak minthogy a hátralék mindenkor több a jelzett maradványnál. Az utadó százalék 10 százalékban javasoltatik megállapítani. Az utadó pénztár adóssága 36000 forint. Elfogadták. Végül a rendőrfőkapitány által beterjesztett nyilvános vigalmak, hangversenyek, mutatványok, előadások stb-re vonatkozó szabályrendeleti javaslatot fogadták el némi módosítással. Kiemelkedő pontja a javaslatnak, hogy bármilyen nemű előadások csak magyar nyelven tarthatók. Az ülés 6 órakor ért véget.

Stenczinger Károly.

A debreczeni kereskedő társaságnak egyik legrégebb, tekintélyes tagja, Stenczinger Károly meghalt az éjjel munkás életének 73-ik évében. Stenczinger Károly tevékeny szerepet játszott a kereskedők közéletében és sok része van azon alkotásokban, amelyek fenn hirdetik a debreczeni kereskedő társulat hazafias és kulturális érzékét. Hosszu évek során alelnöke volt a százados debreczeni kereskedőtársulatnak és elnöke a kereskedelmi akadémia felügyelő bizottságának. Halála hírére kitűzték a gyászlobogót a kereskedelmi akadémia palotájára. Temetése holnap délután lesz, piacter utcai ódon házából s azon a kereskedő társulat, a kereskedelmi akadémia ifjusága testületileg vesz részt. Utóbbi gyászlobogó alatt vonul ki. A kamara és a kereskedő társulat koszorút tesznek az elhunyt érdemes férfiú ravatalára.

— **Szegényemenház Böszörményben.** Egy nemesszívű emberbarát áldozatkészségéből ma nyitják meg ünnepélyesen Hajdu-Böszörményben a mintaszérien berendezett szegényemenházat. Idősb. Fazekas

Gábor odaváló gazdálkodó és neje építették saját költségükön az emberszeretnek ezt az új hajlékát, amelyet az alapítók nevében ma adott át a városi hatóságnak ünnepélyesen id. Lengyel Imre a család rokona. Az átadást bankett követte, a melyre a város többeket meghívott. Hajdúvármegyét az ünnepélyen gróf Dégenfeld József főispán és Rasó Gyula kir. tanácsos képviselik. Lapunk képviselőjében pedig meghívásra Konecz Akos felelős szerkesztőnk utazott ki Böszörménybe.

— **Első fecske.** Alig hogy csak egy pár fokkal szállott lejjebb a hőmérő higánya, alig lett hosszabb valamivel az őszi este, máris megjött a szép lányok, asszonyok, mulatni vágyó ifjú emberek öröme: a báliszezon. — Első hírnökeként ennek szombaton este a Bika dísztermében lefolyó, zártkörű fényesnek ígérkező táncestély lesz. Rendezői városunk „komolyabb”, de mulatni szerető fiataljai, fürdőkből, nyaralókból hazakerült szép hölgyvilággal ez estén tartják első, bizonyára jól sikerült összejövetelüket.

— **Hajdúvármegye virilistái.** Hajdúvármegye virilistáinak folytatólagos névsora a következő: Szekeres János (Egyek) 745 forint 28 kr., Bereney Gyula (Hajdu-Nánás) 726 forint 10 kr.* Rosenfeld Salamon (P.-Ladány) 721 forint 40 kr., Décsi Rudolf (P.-Ladány) 707 forint 04 kr.* Kőmives Venczel (Szováth) 688 forint 84 kr., Kövér Gábor H.-Böszörmény) 686 forint 33 kr. Dr. Győry Albert (Bécs) 685 forint 16 kr.* Gyulay István (H.-Nánás) 682 forint 59 kr., Gyémánt Sámuel (P.-Ladány) 670 forint 15 1/2 kr., Mandel Sámuel (Kaba) 663 forint 50 1/4 kr., Szöllőssy Imre (Földes) 650 forint 50 1/2 kr., Pákozdy Lajos (H. Nánás) 644 forint 96 kr., Karap Mórész (Debrecen) 624 forint 35 kr., Csohány László (H.-Nánás) 622 forint 06 kr., Kupferstein Izrael (H.-Dorogh) 619 forint 96 1/2 kr., id. Nagy Kálmán (H. Nánás) 608 forint 93 kr. Wessprémi István (H. Hadház) 604 forint 24 kr.* Barak János (H.-Böszörmény) 601 forint 23 kr., Papp Sámuel (B.-Ujváros) 589 forint 60 kr., Demjén Gábor (Nádudvar) 584 forint 90 kr., Fogthü János (Szoboszló) 581 forint 87 kr., Ránky Béla (H.-Böszörmény) 577 forint 85 kr., Kellner Dávid (H.-Dorogh) 575 forint 36 1/2 kr., Dobi Sándor (Nádudvar) 573 forint 85 kr., A *gal jelöltek adója kétszeresen van számítva. (Folytatása következik.)

— **Csendélet Csillag-utcán.** A poétikus hangzású névvel dícselkedő Csillag utcán két jókedvű legény vonult végig tegnap este hangos dalolással, egymást átölve. Negyed óra múlva pedig az egyik kapuban sebektől elboritva kiabált rendőr után a két ezimbora közül Harangozó János kőmives legény, míg a másik Kozák Antal ács legény a mosolygó hold ezüstös fénye mellett a kerítéseken keresztül elmenekült azzal a bieskával együtt, a melylyel összeszurkálta pajtását. Valami szóváltás támadt közöttük, nem lehetetlen, hogy az abban a házban lakó leány miatt, a melynek kapujában megállottak. Harangozó, a kivel vad természet miatt már szüleinek és a rendőrségnek is gyakran volt baja, megakartá ütni Kozákot, a ki szintén nem jobb alak nála. Ez pedig egy bieskával hamarosan több sebet ejtett Harangozónak mindkét karján. A sebesült „fecske”, meg az összefutott szomszédok rendőr után kiabáltak, mialatt Harangozó sok vért vesztett. De bizony rendőr se közelből se távolról nem jelentkezett, holott Kossuth-utca vége a város ama mozgalmas része közé tartozik, ahol este 7—8 óra között is mindig kellene rendőrnök állani. A központból hívtak aztán felszaladt emberek rendőroket, a kik a vértől elborított kőmives legényt jó negyed óra múlva orvoshoz ve-

zették. Harangozónak október elsején kell berukkolni, de néhány hétig aligha foghat Mannlichert a kezébe.

— **A debreczeni vendéglősök, kávéosok és korosmárosok figyelmébe.** Holnap, csütörtökön délután három órakor az Angolkirálynő szálloda éttermében értekezletre jönnek össze a vendéglősök, kávéosok és korosmárosok. Az intéző bizottság lapunk útján kéri az összes debreczeni vendéglősöket, hogy az értekezleten, amelyen a reájok nézve rendkívül fontos ügyben történik határozat, teljes számban megjelenni sziveskedjenek.

x **A mai számunkban** megjelenő Biedermann E. és fia urak hirdetését a nagyérdemű közönség szives figyelmébe melegen ajánljuk.

x **„A tisztesség nevében.”** Mindig érdekes irodalmi eseményszámba megy, ha Kóbor Tamás, ez a ragyogó tollú író, a ki méltán kedvence a közönségnek, újat alkot. Kétszeresen érdekes a mű, melyet Kóbor Tamás most fejezett be. Regényt írt, az újabbkori Budapestnek egy darab erkölcsörtörténetét: melynek címe: A tisztesség nevében. Az a mélység, ez a vonzó hang, az az éles megfigyelés, az az érdekes mesészővés jellemzik a kitünő író új alkotását, amely oly élvezetessé teszi minden munkáját. Kóbor Tamás új regénye a jelesen szerkesztett Magyar Ujság-ban fog megjelenni már a legközelebbi időben, a menyiben a Magyar Ujság már október elsején megkezdte a szennázócsos új regény közlését. A Magyar Ujság ezzel ismét oly élvezetet nyújt olvasóinak, hogy nagyon is érthető és természetes, ha ez a tartalmas és élénk fővárosi napilap, mely mindenből a legjobbat nyújtja, egyre nagyobb tért hódít a magyar közönség körében, olyannyira, hogy immár egyike a legolvasottabb napilapoknak. Kóbor Tamás egyébként belső tagja a Magyar Ujság szerkesztőségének, mely nem egy igen kiváló munkatárssal dícselkedhetik. A Magyar Ujság ezt a nagy kedvezményt nyújtja előfizetőinek, hogy mindegyikük teljesen díjtalanul kapja meg a Magyar Ujság könyvtárának kiadványait: havonként egy kötet regényt, úgy, hogy az a ki a Magyar Ujság-ra előfizet, a mellett, hogy egy pompás, mindig friss lapot kap, egy év alatt egész kis könyvtárra tett szert. Nagy kedvezményei mellett a Magyar Ujság, melynek főszerkesztője Fenyvessy Ferencz dr. orsz. képviselő, olcsóbb mint bármely más fővárosi lap, mert előfizetési ára egy évre 12 forint, félévre 6 forint, negyedévre 3 forint, egy hónapra 1 forint. Egyes száma 4 kr., a vidéken 5 kr. A Magyar Ujság kiadóhivatala (Budapest, IV., Vármegyeház-utca 15.) bárkinek készséggel küld nyolcz napig mutatványszámot.

Táviratok.

— *A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától.*

A t. Házból.

Budapest, szeptember 23. A képviselőház ma rövid ülést tartott, amelyen megszavazta az interparlamentáris kongresszus költségeit. Legközelebbi ülése október elsején lesz.

Az interparlamentáris konferencia.

Budapest, szeptember 23. Az interparlamentáris konferencia megnyitó ülésén Szilágyi Dezsőt választotta meg elnöknek, a ki francia nyelven üdvözölte a konferenciát. Deskamp, a konferencia tavalyi elnöke üdvözlő táviratot indítványozott a királyhoz. A csoportok elnökei az összejövetel feladatairól emlékeztek meg.

Egy katonatiszt vérengzése.

Budapest, szeptember 23. Merza Antal kolozsvári hivatalnok egész éjjeli mulatás után szidalmazta Alexy győzegetbeli kapitányt, mire ez kardjával sütemesen megsebesítette halántékán Merzát. Mikor egy rendőr a kapitányt meglátta, ez azt válaszolta, hogy kötelességét teljesítette.

Kongresszus világ B.-pesten.

Az interparlamentáris konferencia.

Ma nyílik meg a parlamentek képviselőinek gyűlése, amelyen Európa összes parlamenttel bíró országai képviselve lesznek, kivéve Romániát. A románok ugyanis az előkészítő bizottság többszörös felszólítására sem voltak hajlandók Budapestre jönni. Körülbelül 200-ra tehető azok száma, akik különböző országokból a hivatalos névsor közzététele után a kongresszus tagjai sorába léptek. A magyar csoport tegnap a parkklubban fényes estélyt rendezett. Nem kevesebb, mint 800 meghívót bocsátott ki az elnökség. Meghívót kaptak az összes külföldiek, a magyar képviselőház tagjai, számosan a főrendek közül, a főváros főbb tisztviselői, a budapesti tábornoki kar, szóval mindazok, a kik ilyen alkalmakra hivatalosak szoktak lenni. — A parkklubot pedig Aczél Béla báró fáradhatatlan gondossággal igyekezett minél fényesebbé és nagyszerűbbé varázsolni.

A békekongresszusnak tegnap kellett dönteni a fölött, hogy közelebbi ülését hol tartja meg. Két meghívó érkezett: Hamburg és Lisszabon városától. Richter, a ki Hamburg meghívását tolmácsolta, azt javasolta, hogy ezek után csak minden másodikban tartson tanácskozást a kongresszus. Ezt, minthogy meghátrálásnak látszanék, nem fogadták el és kimondták, hogy minden évben legyen kongresszus ezután is. A kongresszus helyének meghatározását az állandó bizottságra bízták, tekintettel arra, hogy az interparlamentáris kongresszus idejét és helyét szokták és kívánják ezután is a magukénak tekinteni, minthogy a két kongresszus működése párhuzamosan halad egymással. Ezzel a kongresszus tanácskozásait befejezte.

Magyar jogászggyűlés.

A szakosztályok két napon át tartott tanácskozásai tegnap véget értek. A magánjogi szakosztály, mely a birtokterületeknek bizonyos mértéken aluli eldarabolását közgazdasági szempontból korlátozni kívánja, a büntetőjogi szakosztály, mely a feltételes elítélés humánus s a modern büntetőjog által sokszor hangoztatott eszméje mellett kelt sikra, azok az eredmények, melyeket az igazságügyi kormánynak figyelembe kell venni, s hiszik is, hogy figyelembe veszi. A kereskedelmi jogi s a polgári eljárás köréből vett kérdésekkel a II-ik és IV-dik szakosztály foglalkozott leghosszabb ideig.

A IV-ik szakosztály tanácskozása azzal végződött, hogy az állandó bizottság által kitűzött kérdésre, hogy tekintettel az alkotandó szóbeli törvénykezési rendtartásra, a legfőbb bíróság felülvizsgálói hatásköre miként szabályoztassék, véleményt nem adott, a kérdést levette a napirendről.

A szakosztályi ülések után a jogászggyűlés teljes ülést tartott.

Az ülésen hirdették ki az állandó választmány tagjaira történt szavazás s a szakosztályok munkálatainak eredményét. Az elfogadott javaslatok mellett a kisebbség által formulázott indítványok is a teljes ülés elé kerültek. A jogászggyűlés állandó választmányának tagjaiul Debreczenből dr. Kola Jánost és dr. Kardos Samut választották meg.

Irodalom Művészet.

* **Magyar Nemzet Története.** A magyar harsz vitéség lelkesítő nagy képe tárul fel előttünk, ha a most vett füzetet lapozgatjuk a Szalay-Baróti-féle „Magyar Nemzet Története”-nek. Számszerint a 46-ik füzet egész sorozata a törökkel vívott csatáknak vonul el előttünk írásban és gazdag, egykoru kép-

diszben. Rudolf királynak kedvez a harsz szerencse. A török uralom fényesillaga halványodni kezd Magyarországon és a hosszas háborusodások után közelgünk az 1603 évhez, mely az óhajta-óhajtott békét hozta, — bár csak rövid időre. Füzetünket egy rendkívül szép és művészes képmelléklet díszíti. „Az ifju Tökölly menekülése czimen, Székely Beatalan után. Ezen felül következő érdekes-nél-érdekesebb illusztrációkkal bővelkedik ez a füzet, u. m. Mária Krisztierne, főhercegnő. Báthory Zsigmond erdélyi fejedelem neje. Mansfeld Károly herceg. Esztergom ostroma 1595-ben. Visegrád ostroma 1895-ben. Szinán nagyvezér. Tergovits ostroma 1596-ban. Csata gyungyovonon. Temesvár ostroma 1596-ban. Hatvan megvétele 1596. VI. Mohamed szultán. Eger ostroma 1594-ban. A mezőkeresztesi csata. Báthory Endre bitoros aláírása. Báthory Endre halála. Báthory Endre feje. Mihály Vajda. Básta György. Básta emlékérmé. Tata visszavétele 1597-ben. Pápa visszavétele 1597. Pálffy Miklós a győri hős arcképe és aláírása. Győr visszavétele 1598-ban.

* **A Néptanítók Zseb-Naptára** az 1897. évre, szerkeszti ember János kir. s. felügyelő, már megjelent. A kiváló gondnal szerkesztett zsebnaptár mindazt tartalmazza, ami a tanítóval és iskolával szoros kapcsolatban áll. Hü és megbízható tanácsadó, miért is minden tanítónak és tanítónőnek a legmelegebben ajánljuk. Csinos kiállítása mellett is bámulatos olcsó; ára 50 krajczár. Megjelent Lévai Mór kiadóhivatalában Ungvárt.

László főherceg életéből.

Thewrewk István, ismert fiatal író ezzel a czimvel szép könyvet adott ki József főhercegünk szerencsétlen végű szeretett fiáról, László főhercegről. A könyv hü képe a tragikus sorsu, minden magyar szívében élő fiatal főhercegnek, a kinek halálát megsiratta az egész nemzet. A könyv előszavában a szerző a következőket írja:

„Csak husz esztendő volt abból az ezer évből, a mióta magyar birja hazául e földet és emlékének szelid fénye mégis messze befog hatolni a második évezredbe. Mert szívvel, lélekkel magyar volt. Mert rövid életének talán egyetlen egy napja sem volt, a melynek nemesebb tartalmat ne kölcsönzött volna az ő mély vallásossága. S mert ritka erényekkel ragyogtatta tul születésének tündöklő előkelőségét.

József főhercegek családí fészkeben: Alesuthon 1875. július tizenhatodikán igaz magyar szülék gyermekeként született és magyar maradt addig az örökgyászu pillanatig, a melyben az ő mindhalálíg tiszta lelke a deliszép fiatal porhüvelyéből Istenéhez szállott. Fenséges szülőknek, legelsőben fenséges atyjának: József főhercegnek fényes példája, az egész főhercegi családot átható magyar szellem és ebben való neveltetése megadták életutjának azt az irányt, amelyben való haladásra már a vére is, a vele született hazaszeretetet is ellenálhatatlanul ösztönözte, hogy édes hazánknak minden körülmények közepette egyik legigazabb fia legyen.

Magyar volt. Szerette hazáját; de nem érdekből, a melyet különben tisztá, nemes lelke nem ismert. Talán meg sem érti, hogy ezt a szót hazám! önző számításból is rebegetheti magyar ajk. Egész lényé rajongó szeretetből állott édes szülők, testvérei és hazája; szeretetből rokonai, barátai, embertársai; a legmélyebb igaz hódolattal párosult szeretetből királya és imádatból Istene iránt.

Szeretettől sugárzó lelke nagyon sokaknak szolgálhat példájául egy igen erényesen,

igaz vallásossággal átélte ifju életnek. A társadalmi állásával járó rendkívüli földi javak káprázatos csillogása nem zavarhatta meg ártatlanságtól sugárzó szemének vizsgáló tekintetét. Egyre növelte különösen önismeretét, de emberösmeretét is, s a szabad természetben, melyet annyira kedvelt, annak csodáit mind jobban bámulva, vallásos lelkében tudattá izmosodott a hit Istenben, kit halandó, gyarló emberi voltának érzetében imádott. Átérezte, tudta, hogy az ember a legmagasabb polezon is csak ember és Istenhez csakis úgy válhatik méltóvá, ha nemesen élve, erényesen, lelkének eredeti tisztaságát minél jobban megtudja őrizni. Nem volt gőgös, vagyon és hatalom nem tették elbizakodottá, szip tehetőségeit „századvégi“ önkittség nem torzította el a kinövéssele, meiy ferde irányba tévedt „modern“ elméknél ezinkus istentagadásban s a hazaszeretetet és egyéb erények fölött való gunyban nyilvánul.

E lapokat felejthetetlen László főherceg emlékének szenteltem.

Csak husz esztendő volt. És mégis: egy egész nemzet öltött mély gyászt halálakor. Egy ezeréves nemzet megtörtén borult tetemére, melylyel egyik legszebb reménye szállott sírba. Siratta benne a deliszép, tisztalelkű fejedelmi sarjat, a ki szívvel-lélekkel magyar volt, igazán vallásos és erényekben, tehetségekben oly gazdag!

Elintézett ügy.

Máté-Szalkán a makaó és a lovagiasság egyaránt ismert és népszerű portéka. Megbizonyítja ezt a tegnapelőtti eset, amely a kártyaasztal mellett játszódott le s a lovagiasság szabályai szerint nyert elintézést. A város egyik ismert alakja adta a bankot nem sok szerencsével, ami a derék urat nagy izgatottságba hozta. Az egyik játzó éppen kártyát kért s megkérdezte azt is, hogy mennyi van a bankban.

— Ötven forint, kiáltotta a bankadó.

— Én csak huszat látok, mondta flegmatikusán a másik.

— Nézzen jobban ide s mindjárt ötvenet fog látni, felelte dühösen a bankár s a zsebéből egy tizes bankjegyet dobott a bank tányérjába.

A két küzdő között a harmadik, a gibic, a humorista mosolyával nézte a jelenetet s ez a nyugodt mosolygás egészen kihozta a sodrából a bankár urat.

— Megállj, gibicz, gondolta magában. — Megfizetek én ezért a szemtelen mosolyodért.

És úgy lett, amint gondolta. Végét szakította a játéknak s aztán kivette a megmaradt pénzt a bankból. Azután megszámlálva hangosan konstatalta, hogy pár forint hiányzik a bankból. Minhogy a gibicz még mindig mosolygott, a bankár még hangosabban kijelentette, hogy alapos gyanuja van a csüdes gibicze.

Erre a gibicz méltóságteljesen fölkelte a helyéről és így szólott:

— Ugy látszik ön engem sérteni akar?

A társaság tagjai helybenhagyták, hogy a sértés csakugyan rája vonatkozik.

— De hiszén akkor nekem önt a lovagiasság szabályai szerint arczul kell ütönm.

— Csak azt próbálja meg, mondotta a bankár s fölemelte hatalmas öklét.

— Ha ön nem engedí meg, hogy eleget tegyek a lovagiasság követelményének — tényleg, úgy eleget fogok tenni — elvben. Ime, ezennel őt tanu előtt kijelentem, hogy önt arczul ütöttem.

A tanuk összenéztek, aztán összebujtak s végül arra az eredményre jutottak, hogy valami sérelem esett, amelyet csak lovagias

uton lehet jóvátenni. Négy tanu azonnal át-
vedlett párbajsegéddé. Minthogy azonban a
segédek sem a kardot, sem a pisztolyt nem
találták eléggé méltónak az ügy elintézésére,
abban állapotok meg, hogy tele pohárra
eresztik össze a feleket. Mint levelezőnk írja,
nemcsak a felek, de a segédek is a küzdő-
téren maradtak s aaz ügy a lovagiasság sza-
bályai szerint befejeztetett.

CSARNOK.

A jegyváltás.

— Dramolett. —

A Debreczeni Ellenőr részére

Irta:

Fuájacs.

(Folytatás.)

8.

Kornélia.

— (E párbeszéd alatt egyet-mást néze-
get az asztalon heverő munkák között). Igaz,
azt én is észrevettem a multkor... (az órá-
ra néz.) Hanem, Dénes, most már csakugyan
bemehegne a szobájába evvel az öltözettel,
mert bármely perczen jöhet valaki hozzánk
s furesa volna nagyon, ha akkor ugrálna
kifelé.

Daróczy.

— Megyek, megyek... (Indul, devissza-
tér). Mit is akartam én? (Gondolkozik).
Igaz, Józseffel akarok beszélni. Hol van a
csengő?!

Kornélia.

— Jaj, azt a Józsefet kergesse már egy-
szer el a házból Dénes. Napról-napra hanya-
gabb s ügyetlenebb lesz s mindinkább szo-
kásba veszi az urassággal való tréfálást.

Daróczy.

— (Jóakarólag.) Ugyan hagyják azt a
szegényt. Nagyon derék fiu!

Margit

— De, papa, mikor olyan ügyetlen. Ma
is eltört egynehány befőtös üveget.

Daróczy.

— Hiszen az olyan dolog, hogy meg-
esik akárkivel. De látjátok, már csupa ke-
gyeletből is tartom a fiut, miután atyja, mint
kértész már nagyapámat is szolgálta. Nélkü-
lem mit kezdene? hová menne? Csak nem
vehetem el tőle a kenyeret!? Azután már
meg is szokta a házat s én úgy tekintem őt,
mint a ki szorososan a családhoz tartozik. A
mi pedig a legfőbb, roppant hü cseléd! nem
venne el egy gombostüt sem szó nélkül... jó-
ra való, becsületes fiu! S utójára, ha holyte-
lenül cselekszik, össze kell jól szidni...
Na, ja...

Kornélia.

— Igaz, igaz, hanem ha már mindenáron
meg akarja tartani, legalább külső szolgálata-
ra alkalmazza, mert idebe egyáltalában nem
való. (Daróczy ezalatt csengtet.) Felőlem még
ma elmehetne.

József.

— (Katonásan meghajtja magát s az aj-
tónál megáll.) Parrancs!

Daróczy.

— József, ma egy könyvemnek kellett
megérkeznie! hol van? még nem láttam!

József.

— (Készségesen.) Megis érkezett az,
nagyaságos uram.

Daróczy.

— Hát miért nem hoztad már eddig el?

József.

— Mert nem akartam nagyságodat álmai-
ban zavarni, meg azután -- megvallva az
igazat -- én még nem olvastam.

Kornélia.

— No, látja, Dénes, milyen konfidens
ficzkó.

Daróczy.

— (Parancsolólag mutat.) Azonnal taka-
rodj s hozd be!

József.

Parrancsára!

Margit.

— Látja, papa, milyen szemtelen ez a
József.

Daróczy.

— (Védőleg) Humoros volt az apja is s
sohasem vették tőle azt rossz néven!

Kornélia.

— Na, már bocsásson meg Dénes, de
még ilyet sem hallottam, hogy az ur humort
tűrjön inasától. (József megjelenik tálczával
kezeben, a melyen egy füzött könyv s egy
levél van: átnyújtja Daróczynak.)

József.

— Parrancsoljon! (Daróczy átveszi, meg-
nézi a levél címét; Kornélia és Margit fi-
gyelni kezdenek, József az ajtóban áll.)

Daróczy.

— (Józsefhez.) Elmehezt!

József.

— Parrancsára. (El.)

Daróczy.

— (Még mindig a címet nézi.) De ismer-
ős irás! Ki lehet ez... innen... igazán
nem tudnám megmondani, hogy ki írhatta
ezt. (Ezalatt felbontja; Margit odafut s a bo-
ritéket nézi.)

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

Érték-tőzsde.

A debreczeni „közgazdasági bank részvény-
társaság” közlése. 1896. szeptember hó 23 án.

Államadósság:

Magyar aranyjádék 4%.	122.25	122.75
" vasuti beruházási köt. 4%.	123.—	124.—
" koronajádék 4%.	99.25	99.75
" regále vált. köt. 4%.	100.—	101.—
Osztrák aranyjádék 4%.	123.25	123.75
Egységes állam kötvény 4%.	101.25	101.75
Tisza-szeg. 4%-os nyerem.-sors	139.—	140.—

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	401.50	401.—
Osztrák hitelbank részvény	368.10	368.30
Magyaripar-éskeresk. bank. r.	105.—	105.25

Sorsjegyek:

Magyarjelzálogbank 4%-os sorsj.	121.50	123.50
3-os	104.—	105.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	115.—	116.—
Magyar vöröskereszt sorsjegy	10.—	10.40
Osztrák "	18.—	18.40
Olasz "	11.50	12.—
Bazilika sorsjegy	6.60	7.—
Jó-sziv "	3.20	3.50

Pénznemek:

Cs. és kir. arany	5.62	5.68
20 markás arany	11.71	11.75
20 frankos arany	9.53	9.56
1 Sovereigns	11.97	12.01

Budapesti gabona-tőzsde.

Budapest, szeptember 22.

Buzát ma mérsékeltlen kínáltak, a keres-
let korlátolt volt. Elkelt lanya irányzat mel-
lett 15.000 nm. 5-7 és fél krral, olcsóbb
áron.

Egyéb gabonaneműekben rozs 5 krral
lanyhább lett, minden más kevés forgalom
mellétt változatlan maradt.

Eladatott:

Buza. (Idei.) Tiszav.: 100 mm. 81. kg.
7.27 és fél frt. 500 mm. 81. kg. 7.30 frt. 400

mm. 81 kg. 7.35 frt. 100 mm. 81 kg. 7.30
frt. 200 mm. 80.5 kg. 7.35 frt. 350 mm.
89 kg. 7.30 frt. 100 mm. 80.5 kg. 7.30
frt. 300 mm 80.5 kg. 7.32 és fél frt. 100
mm. 85.5 kg. 7.22 frt.
Zab: 5.35-5.90.

Matáridő-üzlet.

Az irányzat csendes volt s többszöri
árhullámzás mellett az árak változatlanok
maradtak.

Hivatalos felmondások 11000 mm. buza
szept. 27-iki átvételre.

Hivatalos zárófolyamok déli 1 órakor.

	frt
Buza szept.-októberre	1896 6.90-6.91
" máj.-juniusra	1896 7.19-7.20
Rozs tavaszra	1896 6.25-6.26
" szept.-okt.-ra	1896 6.03-6.05
Tengeri máj.-jun.-ra	1897 3.83-3.85
" szept.-re	1896 3.65-3.70
Zab máj.-jun.	1896 5.59-5.60
" szept.-okt.	1896 5.24-5.25
Repce aug.-szept.	1896 11.50.60

Zárlat 4 óra 30 perczkor:

	frt
Buza 1896. őszre	6.93-7.94
Rozs 1896 "	6.05-5.06
Zab 1896 "	5.25-6.26
Tengeri 1896 aug.-szept.-re	3.68-3.69
Repce 1896 őszre	11.35-11.40

Vasuti menetrend.

Érvényes 1896. május hó 1-től.

Egységes vasuti idő szerint.

Debreczenből indul:

Budapest-Nagyvárad-felé	reg.	8	40	
Budapest felé (gyorsvonat)	d. u.	12	26	
Budapest-Nagyvárad felé	este	10	31	
Nagyváradra, (P.-Ladánytól gy. v.)	d. u.	8	46	
P.-Ladányig (minden kedden)	déli	12	—	
Csak P.-Ladányig	este	8	15	
Szatmár-M.-Sziget felé	d. u.	4	07	
Szatmár-M.-Sziget felé	este	8	—	
Szatmár-M.-Sziget felé	éjjel	8	05	
Csak Szatmárig	reg.	5	30	
Miskolcz-Kassa felé	reg.	8	28	
Miskolcz-Kassa felé	este	8	10	
Szerencs-S.-A.-Ujhely-Kassa felé	d. u.	4	02	
"	reg.	5	28	
M.-Böszörmény-Büd.	vásártérrel	reg.	5	51
Sz.-Mihály-felé	m. áll. v.-tól	d. u.	3	57
"	vásártérrel	d. u.	4	10
Füzes-Abony felé (m. áll. v.-tól)	reg.	4	42	
" (vásártérrel)	reg.	5	—	
Ohát-Köcs-Polgár felé m. áll. v.-tól	d. u.	4	13	
" (vásártérrel)	d. u.	4	24	
Derecske-Nagy-Léta felé	reg.	8	35	
Derecske-Nagy-Léta felé	d. u.	4	17	

Budapestre érkezik:

A hajnali 1 órakor induló sz. v.	d. u.	1	05
A reggel 6 ó. 40 p.-kor induló gy.-v.	d. u.	8	10
A déli 12 ó. 36 p.-kor induló sz.-v.	este	8	05
Az este 10 ó. 31 p.-kor induló sz.-v.	reg.	8	05

* Közvetlen kocsi Kassára érk. 3 óra 30 p.

** Poprád-Felkára érk. jun. 1-től vaspl. úttal.

Budapestre Debreczenbe

A d. u. 3 ó. 47 p.-kor érkező sz.-v.	reg.	9	40
Az este 7 ó. 09 p.-kor érkező gy.-v.	d. u.	2	15
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező sz.-v.	este	7	05
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező sz.-v.	este	9	15
(P.-Ladányig gy.-v. átszállással)	éjjel	—	—
A reggel 6 ó. p.-kor érkező sz.-v.	—	—	—

Debreczenbe érkezik:

Budapest-Nagyvárad felől	d. u.	8	47
Budapest-Nagyvárad felől gy.-v.	este	7	09
Budapest-Nagyvárad felől	éjjel	2	40
Budapest-Nagyvárad felől	reg.	7	30
Nagyvárad felől (P.-Ladányig gy.-v.)	reg.	5	12
M.-Sziget-Szatmár felől	reg.	7	50
M.-Sziget-Szatmár felől	d. u.	12	16

Debreczenbe érkezik:

M.-Sziget-Szatmár felől	este	10	13	
Csak Szatmárig	este	8	—	
Kassa-Miskolcz felől	reg.	8	07	
Kassa-S.-A.-Ujhely-Szerencs felől	este	12	21	
Kassa-Miskolcz felől	este	7	08	
"	este	8	08	
B.-Szt.-Mihály	vásártérre	reg.	8	17
H.-Böszörmény felől	m. áll. v.-hoz	déli	8	17
"	vásártérre	este	6	40
"	m. áll. v.-hoz	este	6	30
F.-Abony felől (vásártérre)	d. u.	5	20	
F.-Abony "	(m. áll. v.-hoz)	d. u.	5	32
Ohát-Köcs-Polgár felől (vásártérre)	reg.	7	44	
Ohát-Köcs-Polgár "	(m. á. v.-hoz)	reg.	8	—
Derecske-Nagy-Léta felől	reg.	7	35	
Derecske-Nagy-Léta felől	d. u.	3	18	

* Poprád-Felkáról indul jun. 1-től szept. 15-ig, este 10 ó.

** P. gy. v.

*** Közvetlen kocsi Kassáról ind. 12 ó. 31 p. d. u.

Bérekoszak díjszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napsámra:		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Órasmra.		
Fél órára	40	30
¼ órára	60	45
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó órán túl félórára v. kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül.	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetéseknel (valláskülönbség nélkül), ha a végítzesség a templomban történik		
A temetőbe ki és vissza	2	1 40
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	1 20	80
A színházba menet	60	40
A színházból jövet	80	60
Bármely vasuti indóház vagy raktárhoz nappal menet vagy jövet kézi táskával	50	30
Éjjel menet vagy jövet kézi táskával	80	60
A kocsis mellé elhelyezett minden darab málna után külön 10 kr. díj jár.		
A koresolyázó, vagy csónakázó tóhoz, cukor-gyár, légszesz-gyár, kertészeti egyesület és gőzmalomhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	1	70
Minden következő órára	60	40
Külső barom- és lövésártérre oda és vissza egy órai várakozással	1 20	90
Minden következő órára	40	30
Katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és visszajövet 1 órai várakozással	80	60
Minden további órára	40	30

A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számítatnak.

Kiadó és laptulajdonos:

„Csokonai” nyomda és kiadó részvénytársaság.
Felelős szerkesztő: Koncz Akos.

Ritka alkalom!

BAUM MIKSA
üzletének feloszlata miatt
az összes raktár
minden elfogadható áron
ugy kicsinyben, mint nagyban
eladatik.

800-7-7

Ritka alkalom!

Kemény Sámuel

köz- és váltó-ügyvéd irodája

folyó hó 15-ike óta

itt helyben

a nagyuj-utczai 1708 a
számu Sesztina-féle
házban az első emele-
ten van.

834-3-3

Szappanvásárlásnál ne kérjünk csak egy-szerűen

Doering-féle szappant

a bagolylyal,

hanem nézzük meg, hogy azt kaptunk-e,
mert csak az a

mindennapi használatra

a legalkalmasabb és legjobb szappan.

Ára 30 kr. Kapható a gyógyszerárakban,
illatszerüzletekben drogueriákban és fűszer-
kereskedésekben.

788 3-7-3

A legfinomabb valódi

Gyapjuszövetek

zsolnai, brassói brünni,

angol és francia

gyártmányok

a Nagy-Károlyi üzletünk feloszlata miatt

rendkívül olcsó áron

kicsinyben is kaphatók Debreczenben:

Biedermann E. és Fia

posztó-áru-házában.

828-0-2

Csődkiárulás!

Kovács Antal csődtöme-
géhez leltározott

Szermekjatek
és téli áruk

e héten pénteken, azaz folyó
hó 25-én fognak kiárultatni.

840-2-1

Tömeggondnok.

Ujdonságok

az őszi és téli idényre

Divatos női ruhaszövetekben,

Szines selymekben,

Legujabb diszekben,

mosó velezekben,

Téli nagykendőkben,

nagy választékban érkeztek raktárra.

Szabó Lajos fiai,

Debreczen, Rózsater.

804-0-9

Hatásos reklámtáblákat

arany vagy ezüst préseléssel;

gyönyörű kivitelű szines rajzokkal ellátott

Üzleti reklámkártyákat

tetszés szerinti szöveggel;

Raktári nyomtatványokat;

erős vászonkötésű

Bevásárlási könyvecskéket

* olcsóbban mint bárhol *

CSOKONAI

nyomda- és kiadó részv.-társaság

Debreczenben.

ajánl

Mű- és Könyvnyomda

Hírlapkiadó-vállalat

Diszmű-könyvkötészet